

ناسازه‌هایی که اعتماد ملی را در پویش دو درجه می‌ساید!

ما مردم ایران می‌توانستیم با فرارسیدن سرمای هوا و با کاهش دمای منازل خود، با افزایش تن‌پوش‌ها و بهبود عایق خانه‌های مان، در برابر ناترازی‌هایی که گریبان کشورمان را گرفته است بایستیم.

«۲ درجه کمتر» که رئیس‌جمهوری آن را در هنگامه سرمای کشور عنوان کرده بود، می‌توانست میلیون‌ها

متر مکعب به میزان صرفه‌جویی در انرژی تولیدی ما بیفزاید و بخشی از ناترازی‌ها را که منجر به استفاده از مازوت سوزی شده است جبران کند. برای فردایی بهتر و برای اینکه ایران ما ایران مفیدتری باشد، همگان باید صرفه‌جویی را سرلوحه کار خود قرار داده و به کمپین دو درجه کمتر می‌پیوستند.

همواره در بررسی دلایل ناترازی‌ها، هیچ‌گاه مشکل اصلی را مردم ندانسته‌ام.

بلکه همواره معتقد بودم که اولاً؛ دولت باید مقررات و قوانین تشویق‌کننده را برای مشترکان کم‌مصرف اعمال کند و دوماً؛ خود دولت باید جلوی هدر رفت میلیون‌ها مترمکعب گاز را بگیرد. یعنی اگر دولت این کار را از خود شروع کند آن وقت است که می‌تواند از مردم هم انتظار داشته باشد کم مصرف کنند.

کاری که از سوی مسعود پزشکیان رئیس‌جمهوری آغاز شده بود، می‌توانست شروع خوبی برای مهار هدر رفت انرژی در کشور شود، اما به گواه بررسی‌های انجام شده، پویش کاهش ۲ درجه دمای خانه در خوشبینانه‌ترین حالت می‌توانست و می‌تواند ۶۰ میلیون متر مکعب صرفه‌جویی روزانه در مصرف گاز کشور در زمستان ۱۴۰۳ ایجاد کند. در حالی که مدیرعامل شرکت ملی گاز ایران، صراحتاً اعلام کرد: «کمبود گاز

محمد درویش

فعال محیط زیست

در زمستان دست‌کم بین ۲۵۰ تا ۳۰۰ میلیون مترمکعب در روز خواهد بود.» نکته مهم دیگر آن است که حتی افزایش تعرفه‌ها الزاماً به حل بحران انرژی منجر نمی‌شود؛ زیرا اکنون ۶۰ درصد انرژی در مسیر انتقال و مصرف تلف می‌شود. به بیان دیگر، بهره‌وری متوسط کشورمان حدود ۴۰ درصد است.

خلاصه آنکه سخت است از مردم انتظار پوشیدن تن‌پوش‌های گرم زمستانی در منزل داشت، در حالی که سال‌هاست با چشم خود می‌بیند میلیاردها مترمکعب گاز در مشعل مراکز نفتی و پالایشگاهی در قالب فلرهدر رفته و از کیفیت هوا می‌کاهد. از آن بدتر اینکه مدام می‌شنوند تحریم‌ها هیچ اثری در شکوفایی اقتصادی کشور ندارد، اما در عین حال، هدررفت هنگفت انرژی و ناتوانی در درمان فلررا گروهی دیگر از مدیران ارشد کشور به تحریم‌ها متصل کرده‌اند!

کامیابی یک حرکت جمعی

پویش «۲ درجه کمتر» که به ابتکار مسعود پزشکیان رئیس‌جمهوری انجام شد، بدون تردید به پایداری شبکه گاز کمک کرد و سبب شد

که همه از نعمت برق و گاز در سرمای زمستان برخوردار باشند. صرفه‌جویی در مصرف گاز یک وظیفه ملی بود و باید با صرفه‌جویی به حل مشکل ناترازی انرژی و حفظ سرمایه‌های ملی کمک کرد. کاهش مصرف گاز، توانست از بروز مشکلات احتمالی در توزیع انرژی جلوگیری کرده و به توزیع عادلانه‌تر آن کمک کند. در این میان نمی‌توان از همراهی مردم و مسئولان در مشارکت فعالانه در این پویش، به سادگی گذشت. پویش «۲ درجه کمتر» نه تنها از دیدگاه انرژی، بلکه از منظر ملی و اجتماعی نیز مورد حمایت و تأکید قرار گرفت. این پویش به عنوان یک حرکت جمعی، توانست به افزایش آگاهی عمومی در مورد اهمیت صرفه‌جویی در مصرف انرژی و نقش آن در توسعه پایدار کمک کند.

رضا سپهوند

عضو کمیسیون انرژی مجلس

سبک جدید حل چالش‌های ملی

هدف اصلی پویش «۲ درجه کمتر» کاهش مصرف گاز و مدیریت بحران ناترازی انرژی بود. با توجه به سرمای شدید و افزایش مصرف گاز، از مردم خواسته

شد تا دمای خانه‌ها را حداقل ۲ درجه کاهش دهند. این اقدام نه تنها به صرفه‌جویی در مصرف گاز کمک می‌کند، بلکه به کاهش آلودگی هوا و توزیع عادلانه انرژی نیز انجامید. بسیاری از مقامات و مردم ایران به این پویش پیوستند و با انتشار پیام‌های تصویری و مکتوب، از دیگران دعوت کردند تا در این حرکت ملی مشارکت کنند. استقبال خوب مردم و همکاری مسئولان، به کاهش مصرف گاز و عبور از بحران زمستانی کمک بسیاری کرد. مردم ایران با درک شرایط کشور و اهمیت صرفه‌جویی در مصرف انرژی، به این پویش پاسخ مثبت دادند. این استقبال نه تنها به کاهش مصرف گاز کمک کرد، بلکه به ترویج فرهنگ صرفه‌جویی و همبستگی ملی نیز انجامید. پویش «۲ درجه کمتر» به عنوان یک حرکت جمعی، نشان داد که با همکاری و همدلی، می‌توان به حل چالش‌های ملی کمک کرد.

احمد فاطمی

عضو کمیسیون اجتماعی مجلس